

Missionären Faneva

Marissa Widdison

Kyrkans tidningar
(Baserad på en sann berättelse)

Faneva tittade ut genom fönstret på den livligt trafikerade gatan utanför huset. Han kunde se människor som drog vagnar med grönsaker, ris, tyger och andra varor. Han kunde höra bilar tuta och hundar skälla. Sedan hörde han ett annat ljud.

"Mamma, det knackar på dörren!" ropade Faneva. Mamma öppnade dörren. Det stod två unga män med vit skjorta och slips utanför dörren. Faneva hade aldrig sett

någon klädd på det sättet i sitt grannskap i Madagaskar.

"Vi är missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga", sa en av dem. "Vi undervisar om Jesus. Kan vi ge dig ett budskap?"

Faneva blev glad när mamma bjöd in dem. Hela familjen samlades för att höra om Jesus Kristus och hur hans kyrka fanns på jorden igen.

ILLUSTRATIONER SHANA KEEGAN

Efter den dagen kom missionärerna hem till Fanevas familj ofta. De hade med sig en bok som hette *Berättelser ur Mormons bok*. Faneva tyckte om att läsa den med sin familj.

En dag ska jag bli missionär och ge Mormons bok till andra, sa Faneva till sig själv.

En annan gång när missionärerna kom lärde de Fanevas familj att be. Faneva fick veta att han kunde prata med sin himmelske Fader när som helst och var som helst.

En dag ska jag bli missionär och undervisa andra om bön, tänkte Faneva.

En dag ställde missionärerna en viktig fråga.

"Vill ni följa Jesu Kristi exempel och döpas?" frågade en av dem.

Faneva kände sig så glad. "Ja!" sa han.

"Ja!" sa hans bror och mamma.

Pappa sa att han inte var redo att döpas än. Men det var okej med honom att resten av familjen döptes. Och det gjorde de! Faneva döptes av en av missionärerna som hade undervisat honom om Jesus.

En dag ska jag bli missionär och hjälpa andra att döpas, tänkte Faneva.

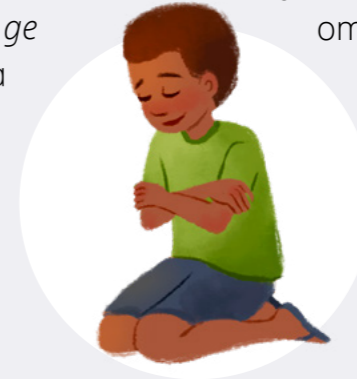

Något av det bästa med att vara medlem i kyrkan var att gå i Primär. Faneva tyckte om aktiviteterna och att träffa nya vänner. Men det bästa av allt var att sjunga primärsånger. En söndag i Primär sjöng de sånger om att dela med sig av evangeliet.

"Jag skulle vilja vara missionär", sjöng Faneva, "inte vänta tills jag blivit stor."

Jag kan börja göra missionsarbete nu, insåg Faneva. Jag behöver inte vänta till någon gång i framtiden!

Efter det försökte Faneva hitta sätt att dela med sig av evangeliet. Han försökte vara ett gott exempel. Han bjöd med andra till kyrkan. Han hjälpte sina grannar. Efter några år var han tillräckligt gammal att hjälpa missionärerna undervisa människor i staden. Efter ytterligare några år tjänade han som missionär själv. Han träffade nya människor och delade med sig av evangeliet, precis som missionärerna hade gjort för honom. ●

"Jag vill hellre vara med missionärerna än göra något annat", säger Faneva. Han kallades att verka som missionär i sitt hemland Madagaskar.